

BIBLIOTHEQUE SAINTE GENEVIEVE
D 910 737891 1

P. HEISE

Romancer og Sange.

III AFDELING.

KJØBENHAVN & LEIPZIG.
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

INDHOLD.

(3die Bind.)

PÅ JORDERINGEN DET FINNES INGEN.

Molto andante.

p

1. På jor_de_rin_gen det fin_nes in_gen så fa_ger blomma som vännen
2. I hö_ste_qväl_len på ö_de fjel_len jag tänker blott på min vän så

p

p

1. min,
2. blid.

Con anima, ma un poco ritenuto.

f dim.

p

1. vän_nen den hul_da, som hog och sinn' o_e_mot-
2. Straxt blir så so_ligt och varmt der_vid, som i den

cresc.

f dim.

p

molto ritenuto.

f pp

a tempo vivace.

1. stånd_ligt har ta_git in. . . . .
2. ljuf_va mid_som_mars_tid! . . . .

a tempo vivace.

pp

p

p

pp rit.

Ped.

O VOR' EN HERDEFLICKA JAG.

Andante.

1. O vor' en her_de_fli_cka jag, så fri från sorg och qval, jag skul_le ständigt
2. Ack, län_ge nog jag väntat har att hö_ra gökens röst; då skul_le bit_tra
3. Nu sjunger lil_la fo_ge_len och gö_ken ro_par jemnt, men när till dem jag

Allegro.

1. sjun_ga i skogens gröna sal: ja, he_la da_gen skul_le så glad min drill jag slå, att
2. qva_len för_svinna ur mitt bröst, så tänkte jag och bid_de, och nu har vå_ren grytt, men
3. lyssnar, blir hjertat så be_klämt, och bit_tra hjer_ta_sor_gen blir der_vid en_dast ny, och

1. gökensjelf blef nar_rad att stämma in ock_så. . . . .
2. ack, ut_ur mitt hjer_ta lik_väl ej sorgen flytt. . . . .
3. qva_len blif_va tyn_gre i stäl_let för att fly. . . . .

ritardando.

JAG ÄLSKAR DIG, KÄR VÄNNEN MIN.

Lento con espressione.

Jag äl_skar dig, kär vännen min, ur djupet af min själ, fast hoppet att dig

e_ga jag sä_ga får far_väl! Den glöd du i mitt bröst har tändt ej kan der släckas mer, förr_

än en gång jag sän_kes i grafvens skö_te ner. Och än_gens al_la blommor små, som

vex_a vid min stig, i dju_pa hjer_te_sor_gen ej kun_na trö_sta mig.

KOM LJUFVA HERDEFLICKA.

Allegretto.

Andantino.

pp

1. Kom ljuf_va her_de_
2. O kom till mig, du
3. O kom till mig, du

mf

dim.

Andantino.

pp

Ped.

Vivace.

p

1. fli_cka, dig vän_tar her_den här! Här gå så vack_ra hjor_dar, här
2. ljuf_va, o kom, min hjer_tans_kär! Det är så skönt att val_la de
3. ljuf_va, o kom, min hjer_tans_kär! Om dig ej an_nat lo_ckar, så

p

f

p rit.

1. pinglar bjell_ran så skär, här gå så vack_ra hjor_dar, här pinglar bjellran så
2. bru_na hjor_dar_ne här, det är så skönt att val_la de bru_na hjor_dar_ne
3. fins din älskling ju här, om dig ej an_nat lo_ckar, så fins din älskling ju

cresc.

f

p

Andantino. *p* — Vivace. *f*

1. skär; här ly - sa smul - tron' så rö - da, och hjor - tron på tuf - van stå, och
2. här. Se, der en kul - le sig höj - er, och här blom - mar häck vid häck. I
3. här, hvars lif med ditt fått för - fly - ta från barn - do - mens för - sta lek. Säg,

p

ri - te - nuto. dim. Vivace. *f*

1. hal - lo - nen her - ligt glö - da e - mel - lan klip - por - na grå. Kom ljuf - va her - de -
2. fjer - ran en sved sig röj - er, der bor - ta skummar en bäck. O kom till mig, du
3. vill du ej me - ra by - ta med ho - nom kys - sar och smek? O kom till mig, du

f *ri - te - nuto. dim.* *p*

piu lento a piacere. Allegretto. *p*

1. fli - cka, dig vän - tar her - den här! . . . . 2. O
2. ljuf - va, o kom, min hjertans - kär! . . . . 3. O
3. ljuf - va, o kom, min hjertans - kär! . . . .

colla parte. *mf* *dim.* Ped.

JAG SPEJANDE FRAMGICK.

Allegretto grazioso.

1. Jag spe_jan_de framgick vid gärdsgårdens si_da, jag lyd_des och lyd_des från tå_get i byn, då såg jag min älskning långt bort i den vi_da af fjär_dar omkransa_de tall _ skogens bryn. Och

2. Jag grå_tan_de framskredden öds_li_ga vä_gen, med kla_gan jag gick ut med vil_lan_de led, och tun_ga de vo_ro, de i_lan_de stegen, och bit_tra de tå_rar, som ström _ ma_de ned. Men

3. Och hän_der i hän_der för_tro_ligt sig knö_to, och ö_ga mot ö _ ga i hänryckning log, och kin_der mot kin_der sig rod_nan_de slö_to, och mun_nen den kysstes, och hjer _ tat det slog; då

p f dim. p p f f

1. frost var på mar_ken, och böljan vid stranden låg fru_sen och stel_nad, och him_len var grå, och
2. vän_nen mig sträckte den längtan_de famnen, jag hör_de den äl_ska_des sme_kan_de röst, jag
3. dof_ta_de lun_den, då knoppades trä_den, då strå_la_de so_len, då skin_gra_des snön och

1. viss_na_de blommorna sof_ _vo i san_ _den, och gul_na_de löf föl_lo
2. hann till hans sida och skyd_ _dan_de ham_ _nen jag fann vid hans var_ma, hans
3. ljun_gen sköt blommor på dof_ _tan_de he_ _den, och vå_gor_na sval_la_de

1. ned der_up_på....................
2. tro_ _fa_ste bröst................
3. å_ _ter på sjön..................

(Af Hertzbergs „Finska Toner.“)

ritenuto. a tempo.

TIL EN VENINDE.

Lento con espressione.

Der er en Trolddom paa din Læ_be, der er en Af_grund i dit Blik, der er i Ly_den af din Stemme, en Drøms æ_the_ri_ske Mu_sik. Der er en Klar_hed paa din Pan_de, der er et Mør_ke i dit Haar, der er en Strøm af Blom_ster_ _ _aan_ _de om_kring dig, hvor du staaer og gaaer, om_kring dig hvor du staaer og gaaer. Der er en

Skat af e - vig Vis - dom i Smi - le-hul-let paa din Kind, der er en

Brønd, en Sundhedskil - de for al - le Hjer - ter i dit Sind. Der er en

rall — pp — a tempo. — lento. — rall. — a tempo.

Ver - den i dit In - dre, en svær - me - risk, cha - o - tisk Vaar, som jeg u - mu - lig kan for -

pp — sf — pp — sf — pp

glemme, som jeg til - be-der, som jeg til - be-der, som jeg til - be-der og for-staaer.

rall. — rall. — smorz.

VED HUSET.

Andantino ed espressivo assai.

pp *cresc.*

dim. *p*

Jeg stod_ Gud veed hvor_

læn - - - ge_ *cresc.* *dim.*

hæl - det mod Hu - sets Pil - - - - le;

dim.

p
kun Af - - - - - ten stjer - - - nen
cresc. dim.

ly - - ste, og det blev mørkt og sil - - - - - - de.
p cresc. pp

mf
Men
cresc.

fra Bal - ko - - nen træng - - - te i -
p

gjen - - - - - nem Blom - ster - vrim - - - - len

f *dim.*

p *sf* *p*

smel - - - - - ten - de Ak - kor - - - der, som

p

om de kom fra Him - - - - len.

pp

f *pp*

morendo.

HENRYKKELSE.

Allegro.

p *cresc. assai.*

Du gla - de Fugl, som fly - ver! I høj - e Træer, som su - se! og I Smaadyr, som kry - be med e - ders Snegle - hu - se!

f *p cresc. assai.* *f* *rall.*

a tempo. *p cresc. assai.*

Jeg kun - de e - der fav - ne, jeg kun - de e - der tryk - ke til Hjer - tet, saa be - ru - set, saa vild er jeg af Lyk - ke.

p a tempo. *p cresc.* *f* *rall.*

p a tempo. *cresc. assai.*

Æld - gam - le Eeg, som o - ver mit Ho - ve - de dig

rit.

p *rit.*

p a tempo. *cresc. assai.*

hæl - der, o, du vil glæ - des med mig, du vil, naar jeg for - tæl - ler:

f *rall.*

f *rall.*

p a tempo. *cresc.*

At hun i - gaar, i - af - tes, da tu - sind Stjer - ner

p *rit.*

p a tempo. *cresc.*

ral - - len - - tan - - do.

brænd - te, og Mæl - ke - vej - en ly - ste, mig dis - se Ro - ser send - te;

dim. sempre

f *ral - len - tan - - do.*

cresc. assai.

p

og at om Stil - ken vik - let var et Pa - pir, en

a tempo. f p cresc. assai.

rit. a piacere.

f

Strim - mel, saa rød og gjen - nem - sig - - - - tig som den - ne

f rit. colla parte.

Af - ten - him - - - mel.

a tempo.

cresc.

rallentando.

perdendosi. pp f

SKOVEENSOMHED.

Andantino espressivo.

dolce.

pp

I - gjen - nem Bø - ge - sko - ven jeg

dig ved Haan - den før - - - - te; der var saa grønt og

pp

kjø - - - - ligt, vi Nat - - ter - ga - - - len hør - - - - te. Det

p

var som he - - - le Ver - - - den med Blom - ster og med

p cresc.

cresc.

Gre- - - - -ne, med Sky- -er og med Stjer- - -ner til-

f

her-te os, til- -her-te os al- -e- - - - - - -

pp *pp*

dim. morendo.

ne. *pp* Vi

p *pp*

tal-te ik-ke sam-men, vi kun- -de In- -tet si- - -ge, som

snoe - de tau - se Ran - - - ker, een - - som_me, lyk - - ke_li - - - ge. Saa

pp

p

frit, af- si- - des var det, saa u - - be - - vog - - tet,

p

cresc.

f

stil - - le_ det var, som om vi In - - tet meer øn_ske_de, meer

dim.

f

pp

pp

øn_ske_de og vil - - - - - de.

pp morendo.

ppp

ADVARSEL.

Allegro con fuoco.

f

Det Skum, som krand_ser Van_ _det, det Lys, som far_ _ver Jor_ _ _den, Sky_mas_ser_ne, som læn_ _ _ge har sam_ _let sig til Tor_ _den, den sto_ _re, fyld_te Regn_ _bu, og du og jeg, Ven_ in_ _de, hvor_læn_ge, troer du, in_ _ _den vi skil_ les ad og svin_ _de?

dim. *p*

molto rit. a tempo.

ff

Nyt Bøl - ge - skum vil kom - - me, nyt

molto rit. a tempo.

ff

Skyg - - ge - spil, til sy - - ne, og an - dre Sky - er træk - - ke paa

p

Him - len op og ly - - ne. For - gaae, for - dun - ste skal vi, som

p

Draa - ber - ne, der strøm - - me, og som en Regn - bu' sluk - - kes Alt,

f — ral - len - tan - do. molto rit. p

hvad vi see og drøm - - - - - - - me. For-

f — dim. — p

ral - len - tan - - - do

più lento. — Tempo I°

styr os der - for ik - - - ke, den skjøn - ne, kor - te Van - dring, den

p più lento. — Tempo I° — f

tru - er alt, den kom - mer, den dræ - ben - de For - an - - - -

ff

rall.

- - - dring.

rall. — p — pp

PILEN OG SANGEN.

(Longfellow.)

Andantino quasi allegretto.

p

Jeg skød en Pil i Luf - ten,

pp

ral - - - len - - - tan - - - - do. a tempo più vivace. f

den faldt til Jord, jeg saae ej hvor; saa

rallentando. a tempo più vivace.

cresc.

dim.

hur - tig fløj den, at Blik - ket i Hast hav - de tabt dens Spor. Jeg

p

f pp rit. p

Tempo I°

ral - - - len - - - tan - - - do.

kvad en Sang i Luf - ten, den faldt til Jord, jeg saae ej

Tempo I°

pp

à tempo più vivace. *f* *dim.*

hvor; thi hvo har et Syn saa skarpt, at det ta_ber ej San_gens

à tempo più vivace. *cresc.* *f* *p*

Lento. *p espressivo.*

Spor. Først læn - ge, læn - ge ef - - ter, i

pp *rit.* *p* *p*

Græs - set saae jeg, Pi - - len laa, men San - gen fandt hos en Ven jeg— han

rit. *pp* *rit.*

lento e dolcissimo.

nyn_ned end_nu der - paa, han nyn_ned end_nu der - paa.

(Ved Caralis.)

pp *ppp*

VANDRERNE.

(Shelley.)

Allegretto, molto espressivo.

sempre leggierissimo.

Kla - re Stjer - ne! Du, som foer, svøbt i Luf - tens let - te Flor, gjennem Nat - ten, sig mig, hvor vil din Vin - ge da - - - - - - - le?

Maa - ne! Du, som tit - ter frem, bleg og kold bag Sky - ens Bræm, har du, Pilgrim! in - tet Hjem i de ly - se Sa - - - - - - - -

p cresc. pp f p pp dol. pp p mf sf mf pp

le? Træt - te Vind, som van - dred om, hjem - løs i - hvor-

pp *p cresc.* *pp*

hen du kom hjem - - - løs, — træt - te Vind, som van - dred om, har du in - gen

p *f* *p* *p*

Hel - lig - dom, in - - gen Hel - lig - dom i de dy - be Da - - - - -

mf *sf* *mf* *pp* *pp*

- - - le? (Ved Caralis.)

sempre pp

INGEN BLOMST I VERDENS LANDE.

(Byron.)

Molto andante ed espressivo.

sostenuto assai. *pp* *p*

In_gen Blomst i Ver_dens Lan_de har en Trolddom som du, og som

pp *cantabile.* *cresc.* *p*

Sang paa Sø_ens Van_de er din Røst for min Hu, naar ved sag_te Me_lo_di_er for_

sempre cresc.

tryl_let Ha_vet ti_er, kun ly_se Bøl_ger spil_le, og hver Luft_ning drømmer

fp *p* *cresc.*

stil_le. Og den ful_de Maa_ne væ_ver sin

pp

Guld_gjord paa dets Grund, og dets Bryst sig sag_te hæ_ver som et Barns i sin

p

più mosso ed accel. cresc.

Blund. Saa_dan maa min Sjæl sig bøj_e, saa_dan maa min Sjæl sig bøj_e i

cresc.

più mosso ed accel.

sf

cresc. cresc.

rit assai. lento. a tempo I.º dolcissimo.

Gland_sen af dit Øj_e, med en Fred i si_ne Drømme som en Som_mer_af_tens

f pp

cresc. f pp

ppp

Strømme, med en Fred i si_ne Drømme som en Sommer_af_tens Strøm_me.

ppp

BRYD! BRYD! BRYD!

(Tennyson.)

Allegro appassionato.

ff

Bryd! bryd! bryd! du Bøl - ge paa ste - ne - de Kyst!

Lento à piacere. *p*

O, kun - de min Tun - ge blot tol - ke, o, kun - de min Tun - ge blot tol - ke, hvad der gjæ - rer dybt i mit Bryst!

fp *pp* *f* *dim.* *p*

Andante tranquillo. *p* *pp*

Lyk - sa - lig den Fi - sker - dreng, som le - ger med Sø - stren ved

cresc.

Strand, lyk - sa - lig den Sømandsgut, som sky - der med Sang fra Land! Og det stol - te Skib læg - ger

cresc.

ac - - - - - ce le ran - - do - - - -

f

bi i Hav - nen bag Høj - ens Vold, O, men

accelerando.

f

f

ff

rallen - - - - - tan - - - do. Lento e dim. Allegro appassionato.

skaf mig et Ord af en Røst, som er taus, og et Tryk af en Haand, som er kold! ....

Lento e dim.

f

ff

.... Bryd! bryd! bryd! du Bøl - ge paa Klip - per og Skær!

ff

Lento à piacere.

p f pp fp sf

Men den mil_de Lyst fra en Tid, som for_gik, den mil_de Lyst fra en Tid, som for_gik, faaer jeg al_drig, al_drig til_ba_ge meer.

(Ved Caralis.)

VAAGE MAA JEG, AK!

(Robert Burns.)

Quasi adagio.

p f cresc.

Som_ren er saa smuk, Blomster frem sig vin_de, Kil_den ris_ler klar— var

p f

du blot her Ven_in_de, var du blot her! Vaa_ge maa jeg, ak!

f p cresc. f

p

vaa_ge med min Kummer, so_ve kan jeg ej_ kun dig min Tan_ke rum_ _ _

fp p

p

mer. Fra min vaag_ne Drøm væk_kes jeg til Kummer, so_ve kan jeg

p f cresc. p

cresc.

f p

ej,_ kun dig min Tan_ke rum_mer, kun dig!

dim.

f dim.

pp

En _ som er min Nat, Al _ ting Søv _ nen læn _ ker, Graad i Øj _ et staaer,

pp

hver_gang paa dig jeg tæn_ker, hver_gang paa dig jeg tæn _ ker.

dol.

dol.

cresc.

f

Vaa _ ge maa jeg, ak! vaa _ ge med min Kummer, so _ ve kan jeg ej _ kun

f

p

p

dig min Tan _ ke rum _ _ _ mer!

p

pp

(Ved Caralis.)

ECHO.

(Th. Moore.)

Moderato assai.

p e dolce.

1. Hvor to _ ner sødt dog E _ chos Svar i Nat _ ten hen,
2. Dog er i El_skov E _ chos Klang end me _ re blid
3. Naar Hjer _ tets Suk ud _ aan _ des tyst i Ung _ doms Vaar,

pp e dolce.

1. naar o _ ver Eng og Sø _ ens Glar det gi _ ver Hor _ nets
2. end Gjen _ lyd o _ ver Sø og Vang af Hor _ nets Lyd og
3. som E _ chos bli _ de Aan _ de_røst i _ gjen det til den

cresc.

dim

1. To _ ne klar saa tyst i _ gjen.................................
2. Ci _ thersang ved Stjer_ne _ tid.................................
3. Elsk _ tes Bryst til _ ba _ ge gaaer.................................

(Oversat af Ad. Hertz.)

mf *p* *pp* *dim.* *ppp*

DENGANG VAR GUDRUN BEREDT TIL DÖDEN.

Molto andante.

pp p ff pp

Dengang var Gudrun be_redt til Dø_den, da sorgfuld hun sad o_ver Sigurds Lig.

sotto voce.

Ej sad hun og græd og med Hænder slog; ej hun klynked som andre Kvinder.

un poco piu di moto.

mf

Klo_ge Jar_ler til hen_de kom, varligt de bøj_ed den haar_de Vil_je.

f

ritard.

tempo I°

p

Dog kunde Gudrun

f p

ik_ke græ_de; saa hun sør_ged, som om bri - ste hun skul_de.

pp

HOS SAD JARLERS ÆDLE HUSTRUER.

Moderato e molto espressivo.

p

Hos sad Jar - lers æd - le Hu_stru_er, smyk - ke_de med

p p p

Led.

cresc.

Guld, ved Gud - runs Si - de. Hver af dem sag_de sin

cresc.

f dim. p

e - gen Sorg, den bit - tre_ste, som hun baa - ret hav - - de.

f dim. p

ff

Da sag_de Gjav _ løg, Gju _ kes Sø _ ster: ,,Blandt

dim. p mf

Folk o_ver Mul _ de er jeg fat_tigst paa Glæ _ _ de. Fem Mænd jeg

ff p mf

f cresc.

saae i Dø _ den seg _ ne, tven _ de Døt _ tre, tren _ de

f cresc.

ff

Sø _ stre, ot _ _ te Brø _ _ dre.

ff

pp

jeg e - ne le - - ver................!"

pp

Tempo I⁰ molto andante.

p

Dog kun - de Gudrun ik - ke græde; saa mod var hun i

p ff pp

p cresc.

Hu o - ver den dø - de Mand, saa fuld af Smer - te ved Fyr - stens Ligfærd.

f dim.

sostenuto.

p cresc. f dim. p pp

À piacere. **DA SAGDE HERBORG.**

mf

Da sag - de Her - borg, Hu - ne - lands Dron - ning:

mf

Allegro appassionato.

f

„Jeg har en haar-de-re Harm at for-tæl-le. Fjernt i Søn-den mi-ne syv Søn-ner

dim.

faldt paa Val med de-res Fa-der.

ff

f

Med Fa-der og Mo-der og fi-

più f

_ _re Brø_ _dre le _ ged Vin_den paa Ha_vets Vo _ ve;

Bøl _ gen slog mod Ski _ _ _bets Plan_ _ker.

ff

p

Selv skul_de jeg dem smyk_ke, selv dem be_

p

gra _ ve, og selv for de _ _res Hel_fart sør_ _ge.

pp

pp

f *dim.* *p*

Alt det jeg led i et e_ne_ste Aar...., og In_

f *dim.* *p*

_gen tal_te et Ord til Trøst."

p *pp*

pp *estinto.*

Tempo I° molto Andante.

p *p cresc.*

Dog kunde Gudrun ik_ke græ_de; saa mod var hun i Hu o_ver den dø_de

ff *pp* *p cresc.*

dim.

Mand, saa fuld af Smer_te ved Fyr_stens Lig_færd.

f *dim.* *p* *pp*

DA SAGDE GULLRÖND.

A piacere. Lento espressivo.

dolce.

Da sag - de Gullrønd, Gju - kes Dat - ter: „Ej du mægter, Fo - ster-

p e sostenuto.

mo - der! skjøndt vis du er, den un - ge Viv at trø - ste!“ Ej lod hun

dim. *pp*

til - hyl - le Fyr - stens Lig. Lag - net strøg hun af Si - gurds

f

Le - gem, vend - te hans Kind mod Gud - runs Knæ:

p *cresc.*

ff dolce.

„See paa din Elsk _ te; læg din Mund til hans Skjæg....., som om du

ff p dolce.

fav _ ne _ de Fyr _ sten i Li _ _ ve.“

pp ppp

ENGANG GUDRUN END HAM SKUED.

Allegro con fuoco.

f f

ff

En _ _ _ gang Gud _ _ run end ham sku _ ed, saae Blodet, som

ff

Her - skerens Haar mon væ - de,

p

Fyr - stens straa - lende Øj - ne sluk - te,

p

Kon - gens Bryst af Svær - det kløvet,

Gudrun til - ba - ge paa Bol - stret seg - ned,

Lok - kerne løstes,

Kin - den rød - med,

dolcissimo.

Taa - rer som Regn............... randt o - ver Knæ............ .

cresc. p pp

ff

Da græd Gud - run, Gju - kes Dat - ter, saa

f fz. ff

Taa - rer_ne løb fra Øj - ets Laag......, da græd Gud - run,

ff

Gju - kes Dat - ter, saa Taa - - rer - ne løb...................... fra

ff ff

Øj_ _ _ets Laag.............................

SAA VAR MIN SIGURD.

Lento a piacere.

Maestoso.

Da sag_de Gud_run, Gjukes Dat_ter:

„Saa var min Sigurd blandt Gjukes Sønner som Løget, der groer op over Græs_set,

el_ler den blinkende Sten, der drages paa Baand, som Ædelsten o_ver Ædlin_ges Ska_ _re.

p con dolore.
Jeg mon_ne Kon_gens Kæmper tyk_kes her_li_ge_re end al_le
pp
Her_jans Di_ser.
pp
Nu er jeg saa li_den, som Lø_vet er paa
pp
Bu_skene of_te,
thi den Æd_le er
dim.
mf
dim.
piu mosso.
død........................
p
For Bor_de jeg

savner, i Seng jeg savner min fuld - - - - - tro

cresc.

piu agitato e accelerando.

Fæl - - - le. Gju - kes Søn - ner, Gju-kes Søn - ner

cresc.

sf

f

f

vol - - - de min Ve........., vol - de de - res

Sø - sters sorg - - - ful - de Graad..................

cresc.

Allegro.

ff

Fol - kets Land I læg - ge ø - - - de, thi

ff

6

ej I holdt de svor - ne E - - - der.

piu allegro.

Ej skal du,

ff

ff sempre.

Gun - - nar! Gul - - det ny - - de; Rin - - ge - ne vil dig

Ba - - - ne vol - - de, si - - - den du Si - - gurd E - - -

der svor................................

di - mi - nu - endo.

Molto andante.

pp

Of - te var Glæ - den stør - re i Gaar - de, da min Si - gurd

pp

pp

cre - - scen - - - - do.

sad - le - de Gra - ne og da de fo - re til Brynhild at frie, den u - sa - li - ge

cre - - scen - - - - do.

trem.

Kvind i U - lyk - kes - stund................

Oversat af H. G. Møller.

f *pp* *ff* *dim.* *pp* *pp*

DET VAR SIG HUMLERANKEN.

Andantino quasi Allegretto.

p

p

pp

p

1. Det var sig Humle - ran-ken, den vil-de saa höit paa Straa, saa klav-red den ad Gav-len,

p

det maat-te den for - staa. Tra la la la la la!

tr

dolce

tr

Tra la la la la la! Det maat-te den for - staa. Tra la la la la

la! 2. Den grönned sig med Lin - den, den

p

nik-ked til Storkens Smaa; den vim-pled sig for Vin - den med si-ne Dupper graa.

tr

Tra la la la la la! Tra la la la la la! med sine Dupper

dolce *tr* *tr* *p*

graa. Tra la la la la la!

p p

3. Da flöi den vil - de Sva - ne for - bi i Luften blaa;

p p

Hum - le - ran - ken rak - te sig, hun vil - de den Sva - ne naae, hun vil - de den Sva - ne

rit.

rit.

a tempo

naae. 4. Men Nor - den - vin - den sus - - te,

fei-ed den ned som en Fjer. Der laa den knækked i Stö - vet, hun blev ei Ran-ke

p

meer. Tra la la la la la! Tra la la la la

dolce *tr* *tr*

la! Hun blev ei Ranke meer, Tra la la la la la!

p *p*

rit. *p* *pp*

JEG KJENDER AF NAVN KUN GULDET.

Andantino.

1. Jeg kjen - der af Navn kun Gul - det, det

lok - ker med sæl - som Lyst, jeg kjen - der kun So - lens Guld - blink og Lö - vets Gyldnen i

Höst! Hver Bög i de grön - ne Sko - ve har væ - ret min Barn - doms - ven, hos

Hin - den maat - te jeg so - ve, og sprin - ge omkap med den.

2. Jeg kjen-der af Navn kun Kon-gen til den-ne vaar-li-ge

pp

Stund, jeg kjendte kun Gjer-de-kon-gen, som smut-ter i grön-ne Lund. Jeg

pp

frygted saa mægtig en Her-re, jeg tro-de ham ei saa huld, jeg kjendte kun Skovens

Kro-ner, men in-gen Kro-ner af Guld!

3. Jeg

p

poco agitato

kjen - der af Navn kun El - skov, dens sæl - somt dra - gen-de Lyst; jeg

p

kjen-der kun Bi - ens Sur-ren om Ro-sens svul-men-de Bryst. Kong E - rik, see ik-ke

pp *dolce* *p*

acceler. e cresc.

paa mig med al den dræ - ben-de Glöd, jeg fryg-ter jeg kjen-der til Elskov, jeg

rit. assai

f rit. assai

lento a piacere rall.

fryg-ter, den bli - ver min Död!

p lento a piacere rall.

pp

JEG BEDER FOR HVER.

Lento e religioso.

p

1. Jeg be-der for hver en vei-
be-der for hver, som er

pp p p

fa - ren-de Sjæl til vor Fru - e mild, og jeg be - der for Hver, som er
kom - men paa Vei ad Guds Him - me - rig til, ja jeg be - der for dem, og jeg

u - de i Kveld; lad ham ei fa - re vild! Gud naa - de os Al - le i Fa -
be - der for mig: lad os ei fa - re vild! Gud naa - de - lig Al - le be - va -

re, i Fa - - re!
re, be - va - - re!

1. 2.

2. Og jeg

pp

SKAL ALTID FÆSTE MIT HAAR UNDER HUE.

Andantino.

p

Skal al - tid fæ - ste mit

p p

Haar un - der Hu - e, tør al - drig bin - de en Sløj - fe der - i; il - de

lug - ter den Kræm - mer - stu - e —

mf

hvem der som Fug - len var

p mf mf

mf p

fri ! hvem der som Fuglen, som Fug - len var fri ! Min

p mf p p

Da der mangler Udtrykstegn i Componistens efterladte Manuscript, er disse tilføiede af Axel Grandjean.

Mo - der var dog en stad - se - lig Fru - e;

kom, lil - le Speil, lad mig see. *mf* De kald - te ved

Daa - ben mig „Du - e;" — *mf* hun fly - ver helst i det Fri

mf hun fly - ver helst, ja helst i det Fri

un poco allegretto.
p
De
p
mf
segue.
Klok_ker rin_ge til Ot_te_sang, Ot_te_sang,
p
mf
nu bli_ver Dy_ve_kes Dag saa lang
p
p
—; og vil jeg af By_en med Mo_der gaae, der spær_re de Bjer_ge saa
p
p

i - sen - graae

Allegretto grazioso.

Men u - de i Ha - ven staaer Ur - ter og Blommer, der drømmer mit Hjer - te blandt Zwib - ler og Løg; kryd - ret duf - ter den lif - li - ge Som - mer og Hjer - tet slaaer som en Gøg. Det

legato. *rall.* *a tempo.*

slaaer mod min Haand, un - der Hu - den det trommer, det vars - ler saa langt, saa langt mig et Liv ___

legato.

mf

Vær hil - set, du Fugl, mel - lem Ur - ter og Blom - mer, vær

mf

hil - set, vær hil - set, du kuk - ken - de Gøg, du kuk - ken - de

f

f

Gøg ___ !

mf

f

p

p

AK, HVEM DER HAVDE EN HUE.

Allegro molto marcato.

mf f

Ak, hvem der hav_de en Hu_e med Fjær og Bro_ka_de paa, og hvem der var klædt som en Fru_e og skul_de til Mes_se gaae!

mf f p mf

og hvem der vel kun_de a_ge i Karm, el_ler sid_de til_hest med Falko_ver Arm;

f p rit. a tempo con fuoco.

ak, hvem der blot ik_ke var A_ske_pot —, men ej_ed et steensat Slot!

rit. a piacere. a tempo. f rall.

Molto lento.

p *p e dolce.*

Jeg sid_der og Øj_ne_ne luk_ker, med Hæn_der_ne

lagt un_der Knæ; da læn_ges jeg ef_ter de Duk_ker, jeg hav_de som Lil_le af Træ;

L'istesso tempo. ♩=♩ *ma accelerando sempre.*

p *mf*

dempyn_ted jeg ud ef_ter e_get Sind; og red_te dem i baa_de Zo_bel og Skind;

rall. *p* *rit.* **a tempo con fuoco.** *f*

ak, hvem der var Barn mellem Duk_ker i_gjen _______ el_ler

f *ff* *mf*

Duk_ker_ne Fru_er og Mænd ___! Saa

tog jeg den Bedstes Hue med Fjær og Brokade paa jeg redte mig ud som en Frue, der

agter i Messe at gaae. Jeg aged til Hove i

hængende Karm, mig fulgte den Ridder med Falk over Arm

rit. Ak nej, jeg maa græde for Ridder og Slot, *a tempo.*

rit. e piacere. jeg er jo kuns Askepot, *lento.* kuns Askepot.

lento e morendo.

HVAD VIL DEN MAND.

Agitato, ma non troppo.

Hvad vil den Mand med Kæ - der paa, med gyld - ne Kæ - der om sit Bryst ? hvor - hen jeg gaaer, hans Øj - ne gaae, men ta - - ler han, saa har hans Røst en Magt, som jeg maa ly - - - - - - - de.

p
En Kir - kens Mand, en A - dels - mand;
sost.
p
cre- - - scen- - do
f
Gud veed, om Du - en var i - stand den Hø - ge - ham - at
p
cre- - - scen- - do
f
p
piu lento.
p
bry - de? Og han er Prind - sens Kants - ler, og
rall.
piu lento.
pp
Prind - - sen kom - mer hid ________ .
f
p

mf *f*

Hvor-le - des seer en Prinds vel ud? maa bæ - re Kæ - der vel paa

mf *lega - to.* *f*

mf

Bryst og Liin om Hals og Si - denskrud; men har hans Tun - ge

mf

f

saa - dan Røst, som Jom - fru - er maa ly - - - - - - de?

f *f*

p *p*

Ak, her i Mut - ter Sig - brits Bod han

p *sost.* *p*

cre - - - scen - do. *f* *p*

sæt - ter al - drig dog sin Fod. Hvad kun - de vi ham by - de!

cre - - scen - do. *f pesante.* *p* *mf*

VILDT, VILDT, VILDT SUSER BLÆSTEN.

Allegro appassionato.

Vildt, vildt, vildt su_ser Blæ_-_sten, Som_mer er næ_sten dra_get af Land. Mod Brygger_ne skvulper det sortnen_de Vand; jeg saae han, jeg saae — han paa Bryg_-_-_-_-_-_gen, den kon_-_-_-_-_-_ge_li_ge Mand ——.

dimi_-_nu_-_en_-_do

Lento assai. *dolcissimo.*

Hans Øj_-_e var dybt — som Fjor_-_den der_

-u - de; jeg kun - de mig sæn - ke der - ned ___ . Paa Bry - stet det bre - de laa

Fløj - e - lets Pu - de; jeg kun - de mig hvi - le der - ved ______ . For

Fo - den jeg kun - de ham fal - de med Suk og smi - le, om Haan - den min

Pan - de strøg. De sag - de saa of - te, at Du - en var smuk. Nu

veed jeg, nu veed jeg først hvem der er Høg ______ !

Allegro appassionato come prima.

f

Vildt, vildt, vildt su - ser Blæ - - - sten,

mf *ppp*

rall. *p* riten.

hvem der ved Fe - sten i - af - ten var med! Jeg blev vel paa Tær - ske - len staaen - de ræd, —

p riten. *p*

Allegro vivace. *p*

og dand - - - - sed, dand - - - - - - - - - - - sed dog

p a tempo. cre - - - scen - - do

f *ff*

gjer - ne af - sted, af - sted ______ .

Lento assai. *pp*

Hans Øj - e var

f *ff* *p* *pp*

p *pp*

dybt som Fjor - den der - u - de; — jeg kun - de mig sæn - ke der - ned ______ .

pp *ppp*

NÆPPE TØR JEG TALE.

Andante.

Næppe tør jeg ta - le, saa vin - ker han brat;
Kon - gen drømmer vaa - gen, men vær - re dog ved Nat;
vil - de saa gjer - ne si - ge ham, hvad meest jeg tæn - ker paa
Jeg tænker paa svundne Da - ge;

rall. a tempo.

det kan han ej for - staae!
Jeg drøm - te jeg var en Du - e og sat - tes med Høg i Bur, for Høgens funk - len - de Øj - ne, jeg flygted med Skræk mod Mur;
saa bød han mig

sik- kert Lej - de, hvor - hen jeg blot hav - de Lyst ___, saa

hug - ged han Næbbets Kaar - de i - gjennem mit hvi - de Bryst ___.

Vaa - ge maa jeg sted - se ved Dag og ved Nat, ven - der jeg mig fra ham, saa vaag - ner han brat,

fat - ter mig i ___ sit Fav - ne - tag, som vil - de jeg fra ham gaae ___.

molto rall.

Hans Kys er glø - den - de Lu - e; jeg kan dem ej for - staa ___.

molto rall.

DET STIGER.

Allegro appassionato assai.

mf Det sti - ger, det sti - ger, det sti - ger her - op, Bæk - ken van - drer mod Fjel - det. *f* *mf* Det er

u - hørt Leg. Er jeg æl - det? o nej, jeg er fæl - det paa Vej, jeg er

cre - scen - do. *f*

ff angst for mit Liv, *molto rit.* kun - de dø, *dimi - nu - en - do.* for min Kniv; *p più lento.* hvor er

ff *mf* *p rall.*

Kon - gens Dy - ve - ke hen - ne? *a tempo, appass.* Veed ej, *ff* *p rall.* kan ej selv hen - de kjen - de. *a tempo.*

a tempo, appass. *ff* *a tempo.* *p*

mf

De hvis - ler om - kring mig som Sno - - ge, maa

mf

luk - ke mi - ne Øj - - - en - - laa - - ge;

f

mf

de tryk - ker min Haand, jeg

cre - - - - - - scen - - do

ff *molto riten.* *dimi - nu - en - do*

tør ej, jeg veed — jeg er angst, jeg er heed, jeg er træt — af min Glans, af min

f *ff* *mf*

p molto lento.

Leg er jeg led —; jeg er ræd - de - ligt stædt i den bit - tre - ste Nød.

p rall. *vivo.*

Adagio. *a piacere.*

ff *f*

Je - - sus Ma - - ri - - a, hvem der var død — !

ff *f* *mf*

SPILLEMÆND.

Agitato.

sfz *f* *ff* *fz*

poco più lento.

pp *rit.* *p* *pp* *sf*

Til hen - de stod mi - ne Tan - ker hver en sommer - lys Nat - ....; men Vej - en den bar til El - - - - - - - - - ven

p *cresc.* *f vivo.* *tranquillo.* *pp*

pp

i det dug - gede O - re krat..

f vivace. *dim.* *p*

Agitato.

Hej, kjender du Gru og San - - - - - ge, kan du kog_le den Dei_li_ges Sind ...., saa i sto_re Kir_ker og Sa - le hun mener at føl_ge dig ind ...., saa i sto_re Kirker og Sa - le hun me_ner at føl_ge dig ind .... !

sfz *rit.* *p* *ff* Agitato. *ff* *staccato.*

appass. *p*

sf

p *cresc.* *f* *ri - tar - dan - - do* a tempo.

dan - - do. *f* a tempo. *dim.* *p* *dim.*

p f

Jeg ma – ned den Vaa – de af Dy – – – – – – – –

p f

cre – scen – sf – do. ff p

bet; han spil – led mig bent frå Gud .... ; men

p cre – scen – do. ff

da jeg var ble – vet hans Me – – – – – – – – ster,

p f pp

molto rit. ff

var hun min Broders Brud I

vivo.

rit. ff p rit. ff

Vivace assai.

sto - re Kirker og Sa - - - - - -le mig selv jeg spil - led

staccato.

sfz

ind................, og Fos - sens Gru og San - - ge veg al - drig fra mit

appassionato.

ff

Sind........., og Fos - sens Gru og San - - - - ge veg al - drig fra

rit.

ff poco rit.

mit Sind..

vivace.

BJARKEMAAL.

(Af Grundtvigs Oversættelse af Snorro Sturlesøn.)

Med Kraft og ikke for langsomt.

f *cresc.* *ff* *f* *sf* *Ped.*

1. Sol er op_pe, den kla_re Dag Ha_nen hil_ser med
2. Vaagner, vaagner da vel og brat, Hjertens_ven_ner og
3. Har hin Haar_de! og Skyt_te_ Rolv! Mænd høi_baar_ne, som
4. Mænd ei væk_ker jeg her til Viin, ei til Gjækken med

ff *mf* *f* *ff*

1. Vin_ge_slag; nu, un_der Mær_ _ket, Haanden paa Vær_ket læg_ _ _ge hver
2. ta_ger fat, Høvdin_ger snil_ _de, gjæ_ve og gil_de, Al_ _ _le som
3. Een saa Tolv! Folk, som ei Ryg_ _te har for at flyg_te, op nu paa
4. Pi_ge fiin; med Jer vil le_ _ _ge Hildur hin ble_ge Staal_ _hand_ske_

1. Helt .... !
2. Een. .... !
3. Stand. .... !
4. drag .... !

1.2.3. 4.

fz *ff*

DU ÄR MIN EGEN.

Giocoso e scherzando.

1. Du min flicka, du mitt hjerta, du mitt hjer_ta, du min flicka du mitt
2. Och jag blir den un_ga vär_den, un_ga vär_den, och jag blir den un_ga
3. Och jag blir den käcka jägarn, käcka jä_garn, och jag blir den kä_cka

1. hjer_ta, vil_le du min ma_ka blif_va? Vil_le du min maka blif_va?
2. var_den, och så är du li_ka_fullt min, och så är du li_ka_fullt min.
3. jä_garn, och så är du li_ka_fullt min, och så är du li_ka_fullt min.

1. O, hur dår_ligt, djerf_va gos_se! Så_dant skall väl al_drig hän_da;
2. O, hur dår_ligt, djerf_va gos_se! Så_dant skall väl al_drig hän_da;
3. O, hur dår_ligt, djerf_va gos_se! Så_dant skall väl al_drig hän_da;

ral - len - tan - - do - presto.
cresc.

1. hell - re står jag i ett värdshus, till en blank pokal för - vandlad, än jag
2. hell - re vill i å - ker - stubben jag för - bytt till vak - tel smy - ga, än jag
3. hell - re vill som silfver - fisk jag ned till hafvets bot - ten dy - ka, än jag

ral - len - tan - - do - presto.

1. dig till ma - ke ta - - - - - ger."
2. dig till ma - ke ta - - - - - ger."
3. dig till ma - ke ta - - - - - ger."

p tempo I

Och som nät jag dy - kar ef - ter, dy - kar ef - ter, och som nät jag

dy - kar ef - - ter, och så är du li - - - ka - fullt min, och så är du li - ka -

animato.

fullt min. I - la hit-åt, i - la ditåt,

p cresc.

p *sempre crescendo.*

du är här min, du är der min, i - la hit-åt, i - la ditåt, hvartsomhelst du må ta vägen, hursom-

p *sempre crescendo.*

ff

helst, du är min e - - - - gen hur - som - helst,

ff *f*

p *f*

du är min e - - - - gen! (Af Runebergs „Serviska folksånger.")

sf *ff*

HUN SAD OG VENTED STILLE.

Andantino semplice.

sotto voce

1. Hun sad og ven_ted stil_le, i_mens en Slægt henfoer: Hun
2. Der hang paa Væggen et Bil_led, hver Dag hun saa der_paa, og

pp

Ped.

ppp

1. vil_de sin Sjæl ei skil_le fra ham, hun elsked paa Jord, hun vil_de sin Sjæl ei skil_le fra
2. Sjælen i Øi_et spil_led, mens bru_ne Lokker blev graae, og Sjælen i Øi_et spil_led, mens

un poco piu mosso.

1. ham, hun el_sked paa Jord. Hun vil_de Hjertet ei ven_de fra
2. bru_ne Lok_ker blev graae. Hun krum_met laa paa sit Lei_e og

cre_ _ _

mf *rit.* *f* a tempo.

ham, der var hos Gud: Hun vidste, han ven_ted hen_de naar Prøvens Da_ge randt ud.

saae fra Ver_den ud; hun havde til Trøst i Ei_e sin Kjærlighed og sin Gud.

-scen_ _ _ _ do. *mf* *f* *dim.*

Og kjær_lig saae hun til Al_le, og Haa_bet holdt hun fast, og

pp

Tro_en hun lod ei fal_de, til Himmel_for_hæn_get brast, og Tro_en hun lod ei

ritard. *ritard.*

al Fine. *morendo.*

fal_de, til Him_mel_for_hæn_get brast.

(B. S. Ingemann.)

al Fine. *morendo.* *ppp*

KONG HADDINGS VISE

(Af Grundtvigs Oversættelse af Saxo.)

Allegro marcato.

1. Hvi skju _ ler jeg mig her i Vraa, alt
tomt, hvor dødt dog her at gaae paa
_ be _ dre dog det er for_sand paa

1. i de dunk _ le Sko _ ve, og hei _ ser ik _ ke Seil i Raa, som
2. dis _ se ø _ de Fjel _ de! Hvor kan et Hel _ te _ hjer _ te slaae i
3. Hav sit Liv at fri _ ste og san _ ke paa den vil _ de Strand med

1. før paa blan _ ken Vo _ _ ve! Her
2. slig en Mu _ se fæl _ _ de. I
3. Æ _ ren Guld i Ki _ _ ste. Saa

f *f*

1. er slet in - gen Ro og Mag for on - de Dyr og vil - de, de
2. Ung - doms - aar jeg fik saa kjær sort - lad - ne Hav og Snek - ke; skal
3. far nu vel, I Klip - per graa! Far - vel, I mør - ke Sko - ve! Op,

ff *p* *sf*

1. Ul - ve tu - de Nat og Dag, og Bjør - nen brum - mer il - - -
2. mi - ne gam - le Been nu her i Bjør - ne - hi jeg læg - - -
3. Mast i Sky! Op, Seil i Raa! Op, ud paa blan - ken Vo - - -

Efter 1ste og 2det Vers. | 3die Vers.

1. de.........
2. ge.......!
3. ve.......!

2. Hvor
3. Fuld-

p *ff* *f*

EFTER REGNEN.

Allegretto grazioso.

p

1. Him - len smi - ler, So - len i - ler
2. Ef - ter Var - men aan - der Bar - men

p

cresc. *p cresc.*

1. ned mod Vest bag fjer - ne Træer......................., mens i Øst en Bro er
2. Luf - ten, som er sval og ny.........................; Hjer - tet haa - ber paa det

mf *p*

1. byg - get, far - vesmyk - ket i vi - ol - blaat Af - tenskær.
2. Fjer - ne, flag - rer gjerne mod den ly - se Pur - pur - sky.

cresc. *f*

p

1. Mildt det luf - ter,
2. Him - len, aa - ben

p cresc.

1. Græs _ set duf _ ter, Per _ _ ler dæk _ _ ke hvert et Blad,
2. for vor Haa _ ben, er en Ud _ sigt, vid og skjøn,

p cresc.

mf

1. Blomst til Blomst er kjær _ _ lig klyn _ _ get, frisk for _ yn _ get
2. og dens fjer _ _ ne Vi _ _ o _ let _ _ te si _ ger det _ te:

mf

cresc.

f

1. ved det kol _ _ de Styr _ _ te _ bad.
2. Haa _ bet selv er Haa _ _ bets Løn. (I. L. Heiberg.)

f

f

ff

SANG AF SHAKESPEARE

af „Som man behager".

Allegro assai e marcato.

ff *f*

1. Blæs, blæs, du Vin - ter - vind!
2. Frys, frys, du bit - tre Kuld!

cre - - - scen - - - do.

1. glem - som - me Ven - ners Sind langt vær - re Saar kan slaae;
2. du er ej pi - ne-fuld som U - taks bed - ske Drik,

cre - - - scen - - - do.

mf *ff*

1. fnøs du end nok saa vred, al - drig saa dybt du bed, for - di dig In - gen
2. stiv - ner du Bøl - gen fast, al - drig du sved saa hvast som Ven - ners kol - de

mf *ff*

1. saae. Syng da i Sky under Egen den grønne, med
2. Blik. Syng da i Sky under Egen den grønne, med

1. 2. Svig fare Venner, med Falskhed de Skjønne; men

her i det Grønne kan Livet sig lønne, Livet sig lønne!

(Oversat af E. Lembcke.)

„DUGGEN ER FALDEN“.

Andantino.

1. Dug - gen er fal - den og Stjer - nen har Magt, — flyv
2. Svar mig og kjøl mit u - ro - li - ge Blod, hvor
3. Hur - ti - ge Bøl - ger, — o gjæt - ter I, hvor min

1. ud mi - ne Drøm - me! Van - dred hun her i sin luf - ti - ge Dragt med
2. ly - ser min Stjer - ne? Dug - ge - de Ro - ser ved Bø - genes Rod, sprang I
3. Læng - sel har hjem - me, iil da til Ha - ven, jeg E - der be - troer et

1. Lok - ker - nes Pragt? Lyt - ten - de Blomst, har min Hil - sen du bragt?
2. ud, hvor hun stod? Bøl - ge, som dand - ser med Guld - mor om Fod,
3. hem - me - ligt Ord! Søg hen - de hist, hvor i Blom - ster - nes Flor

1. Hvad har hun sagt ______ ? Bring mig et Haab i de
2. svul - - - - mer af Mod ______ , har du ej fulgt hen - des
3. her - - - - ligst hun groer ______ , sig, at jeg min - des og

Efter 1ste og 2den Vers. 3die Vers.

1. duf - - ten - de Strøm - - - - - me!
2. Spor som en Ter - - - - - ne?
3. al - - - drig kan glem - - - - - - - - - - - me!

(E. v. d. Recke.)

SERENADE

Andantino quasi allegretto.

p

1. Jom_ _fru! du maa ik_ _ _ke so_ _ _ve;
2. Kom og see, hvor Pop_ _ _len bæ_ _ _ver,
3. Og jeg van_ _ _ker selv i_drøm_ _me,
4. Hvor du vin_ _ _ker, vil jeg føl_ _ _ge,
5. Jom_ _fru! kom her_ned i Lun_ _ _den;

pp *rit.* *dolce e leggiero.*

1. Som_ _mer_nat_ _ten er saa lys og smuk; Him_ _len er saa
2. blin_ _ken_de som Sølv i Maa_neskin; see, hvor Sva_ _ner-
3. fæng_ _slet af din stær_ _keTrolddomsmagt. — Lad dit Bil_ _led
4. vink til Leg og vink til Al_vorsdyst. Di_ _ne Far_ _ver
5. o, da bli_ _ver Nat_ _ten dobbelt smuk; naar dit Øi_ _es

p *cre_ _ _*

rit. *dim.*

1. klar og stil_ _ _le, Stjer_ _ _nerne paa Van_ _ _det spil_ _ _le,
2. ne de hvi_ _ _de drøm_ _ _mende paa Flo_ _ _den gli_ _ _de:
3. i den kla_ _ _re, stil_ _ _le Nat sig aa_ _ _ben_ba_ _ _re
4. vil jeg bæ_ _ _re, øm og tro_ _fast vil jeg væ_ _ _re,
5. Stjer_ _ner spil_ _ _le, er min Him_ _mel klar og stil_ _ _le,

scen_ _ _ _ _do. *rit. dim.*

p a tempo. *rit.*

1. Af - - - - - ten vin - - - - - - den døer i sag - - te
2. Drøm - - - - - men hyl - - - - - ler he - - le Ver - - den
3. for min Sjæl i al sin Dron - - ning -
4. hvis du løn - - - - - ner sødt med El - - skovs
5. og min Læng - - - - - sel døer i Glæ - - dens

p a tempo. *pp rit.*

a tempo.

1. Suk..
2. ind..
3. pragt..
4. Lyst..
5. Suk..! (E. Lembcke.)

a tempo. *mf*

p *pp* *rit.*

PIGERNE INDE I SKOVEN.

Allegretto grazioso.

V. 1. I Skyggen vi van_ke blandt lys_grønne Straae; Sanct
V. 2. Bag Kjøkke_nets Række vi hensæt_te den, fra
V. 3. Da ik_ke vi kommer, saa gla_de saa froe, her
V. 4. Sanct Hans-Urt vi san_ke, hvor Blomsterne staae, blandt

f *dim.* *p* *f*

1. Hans-Urt vi sanke, hvor Blomster_ne staae.
2. Træ_li_stens Sprække den snoer sig da hen.
3. føl_gen_de Sommer, naar Blomster_ne groe.
4. Stammer saa ranke, blandt lys_grøn_ne Straae.

dim. *mf*

1. Pæ_ne lil_le Urt staaer saa reent og puurt,
2. Hvis den fæ_ster Rod, blier vor Skjæbne god;
3. Hist hvor Kor_set staaer, hist paa Kir_ke_gaard
4. Pæ_ne lil_le Urt staaer saa reent og puurt.

sf *sf*

molto ri_te_nu_to. a tempo.

1. staaer saa frisk og grøn, u_formærkt i Løn._ I Skyggen vi
2. døer den paa sit Sted, ak, da døe vi med._ Bag Kjøkke_nets
3. ble_ge lig_ge vi. Da er det for_bi._ Da ik_ke vi
4. staaer saa frisk og grøn, u_formærkt i Løn._ Sanct Hans-Urt vi

sf *sf* *molto ri_te_nu_to.* a tempo.

1. van_ke blandt lys_grøn_ne Straae, Sanct Hans-Urt vi san_ke, hvor
2. Ræk_ke vi hen_sæt_te den, fra Træ_li_stens Sprække den
3. kommer, saa gla_de saa froe, her føl_gen_de Sommer, naar
4. san_ke, hvor Blomster_ne staae, blandt Stam_mer saa ran_ke, blandt

cresc. *f* *dim.*

1. Blom_ster_ne staae.
2. snoer sig da hen.
3. Blom_ster_ne groe.
4. lys_grøn_ne Straae. (A. Oehlenschläger.)

p

Efer 1ste 2det og 3die Vers.

f *dim.* *pp*

SANG af „TORDENVEIR."

Allegretto vivace.

p

Skarre.

V. 1. Gold er den Jord, som Lyn - gen bær, Guld - høst ik - ke der van - ker;
V. 2. Dei - li - ge Blom - ster, rø - de og blaa, groe mellem Lyn - gen den bru - ne,
V. 3. Lyn - gen den la - ve paa Høi - ens Rand gi - ver det blø - de - ste Lei - e,

p

1. in - gen - sted tri - ves man dog som her mel - lem de bru - ne Ban - ker.
2. yn - di - ge Pi - ger i hver en Vraa fær - des med Liv og Lu - ne.
3. Gjæstfri - hed mø - der den Vandrings - mand langs med de tran - ge Vei - e.

mf *cresc.* *f*

1. Man-den er Drot i sin e-gen Bo, Kar-len er rap, og Pi-gen er tro,
2. Syn-gen-de pus-ler den trav-le Viv, blank er Fad, Tal-ler-ken og Kniv,
3. Al-drig han spør-ger om hvem og hvad, Bor-det ven-ter med Øl og med Mad,

p *p*

1. Sværdet maa ru-ste i Ske-den; u-de og in-de boer Fri-hed og Ro,
2. Hjemmet hun gjør til et E-den, sødt er med hende det en-som-me Liv, det
3. Hu-set ham ven-ter med Fre-den, mild er Værtinden, og Vær-ten er glad, ja

p *cresc.*

1. Fri-hed og Ro paa He-den.
2. en-som-me Liv paa He-den.
3. Vær-ten er glad paa He-den.

(C. Hostrup.)

f *p* *tr* *f*

Ørkenens Søn.

Appassionato.

f p fp f dimin. p f

1. Den vil - - de Hingst jeg tum - - ler, vi
2. So - - len bræn-der i San - - det, saa
3. Hoi og saa stor er Him - - len med
4. Bræn - der som Ild mig i Blo - - det, flyv

1. fly - ve paa Slet - ten af-sted, men Hjer - tet slip-per dog ik - - - ke den
2. bræn - der det dybt i mit Bryst, det er som Hjer-tet vil spræn - - ges af
3. Sol og Stjer - ner paa, dog rummer den ei den Flam - - me, mit
4. vil - - de Hingst af - sted! Mit un - ge Hjer - te spræn - - ges af

p cresc. *f dimin.* *p*

1. stær - ke Kjær - lig - hed, men Hjer - - - tet
2. Læng - sel og af Lyst, det er som
3. Hjer - te døl - ge maa, dog rum - mer den
4. haab - løs Kjær - lig - hed, mit un - - - ge

p *f* *p*

sempre cresc.

1. slip - per dog ik - - - - - ke den stær - - ke,
2. Hjer - tet vil spræn - - - - - ges af Læng - - sel,
3. ei den Flam - - - - - me, mit Hjer - - te,
4. Hjer - - - te spræn - - - - - ges af haab - - løs,

sempre cresc.

a tempo *ff*

1. stær - - - ke Kjær - lig hed.
2. Læn - - - sel og af Lyst.
3. Hjer - - - te døl - ge maa.
4. haab - - - løs Kjær - lig hed!

H. C. Andersen.

a tempo *f* *ff*

2. Som
3. Saa
4. Det

ff

Af

„NORDBOERNE SAMLE SIG TIL STRID."

Cantate af H. Hertz.

Allegro moderato.

mf

1. Det

ff

mf

cresc.

f

1. kom til Kamp mellem vre - de Mænd alt i et for - fær - de - ligt Stæv - ne. Saa
2. Kam - pen ra - se - de vildt og skrapt, vort Ban - ner vi kjækt mon - ne bæ - re, og
3. Blo - det hen o - ver Va - len randt, vi veeg, men u - den at fryg - te. Vi

cresc.

f

mf f

1. gjer - ne vi Liv og Blod gav hen, den blo - di - ge U - ret at hæv - ne, saa

2. al - drig end - nu et Slag blev tabt med meer u - forgjæn - ge - lig Æ - re, og

3. sei - red i Ta_bet, os selv vi vandt og hævded vort æld - gam_le Ryg - te; vi

mf f p

cresc. ff

1. gjer_ne vi Liv og Blod gav hen, den blo_di_ge U_ret at hæv - ne.

2. al_drig end_nu et Slag blev tabt med meer u_forgjæn_ge_lig Æ - re.

3. sei_red i Ta_bet, os selv vi vandt og hævded vort ældgam_le Ryg - te.

cresc. ff ff

1. 2. 3.

2. Hvor

3. Og

1. 2. 3.

KÆMPEVISE

af

Oehlenschlægers „Palnatoke".

Allegro.

ff

Naar O_din vinker, naar Sværdet blinker, er Helten glad; i rø_de Strømme, med

mf

Liig, som svømme i Birtingsbad, paa Lynets Vin_ger han i_ler kold, naar Skogul svinger sit

cresc.

ff

rø_de Skjold, naar Sko_gul svinger sit rø _ _ _ _ de Skjold.

Hans Vaaben gun_ge, den blanke Tun_ge han svinger stærk. Til
Fra Mjød og Pi_ger, du danske Kriger! blandt Blod og Liig du

mf

O_din ri_der, naar Sværdet bider i Pantsersærk, de ra_ske Kæmper, hvis Man_de_mod ei
rask dig svinge, til Nornens Vin_ge bort_vifter dig! Med Sværd fra Bel_te, med E_ge_krands sig

cresc.

Skrækken dæmper, blandt Liig og Blod, ei Skræk_ken dæmper, blandt Liig og
sømmer Hel_te den sid_ste Dands, sig søm_mer Hel_te den sid_ste

Blod.
Dands.

ff

VI LÆRKER UNDER HIMLENS BLAA.

Allegretto grazioso.

1. laer Ver - den gaae, som den vil gaae, og le - - ve
2. er der end rin - ge Me - ning i, er vi dog
3. hvor mel - lem Blom - ster luunt og godt vi byg - - get
4. der er jo ik - ke me - gen Stads, men de - - sto -
p
8
cresc.
pp
p
1. kun for San - - - - - gen............
2. li - ge gla - - - - - de............
3. har vor Re - - - - - de............
4. me - - re Glæ - - - - - de............ (Chr. Winther: Genrebilleder.)
2. Vi
3. Saa
4. Der
dim.
8
pp

SOMMERVISE.

Vivacissimo.

pp

1. Naar Ru _ gen alt bøl _ ger,
2. Naar E _ ge _ ne knup _ pes,
3. I bræn _ den _ de Straa _ ler,

p pp

p cresc. rit.

1. og Korn _ blomsten døl _ ger sin blaa lil _ le Ky _ se bag
2. og Gra _ ner _ ne dup _ pes, mens Bø _ gen har mørk _ net sit
3. som Ro _ sen ei taa _ ler, kys ik _ ke til _ dø _ de dens

p cresc. rit.

dim. a tempo. pp

1. Git _ ter af Straa......., naar Gyl _ denregnsGre _ nen
2. ly _ se _ ste Blad........, naar Ro _ ser ud _ sprin _ ge
3. svul _ men _ de Mund.......! Og storm ei i _ blin _ de,

dim. a tempo. pp

p cresc.

1. om _ ar _ mer Sy _ re _ nen og blan _ der sin Duft i det
2. af Tor _ ne, der stin _ ge lig lu _ en _ de El _ skov af
3. let _ sin _ di _ ge Vin _ de, bring ik _ ke for tid _ lig Ad _

cresc.

mf cresc.
1. sol - - - - - -fyld-te Blaa, da kom-mer, da kom-mer vor
2. tru - - - - - -en-de Had, da kom-mer, da kom-mer vor
3. split- - - - - -tel-sens Stund! Thi bedst som den kom-mer vor
mf cresc.
f
1. dan-ske Skjærsom-mer, hvad Gjøgen forlængst har havt travlt med at spaae
2. dan-ske Skjærsom-mer, gjør freidig den Gla-de, den Ængste-de glad
3. dan-ske Skjærsom-mer, ak, saa er den fly't som et drømmerigt Blund
f
ff
ritenuto e dim.
a tempo.
1. ...., havt travlt med at spaae..................
2. ...., den Æng-ste-de glad..................
3. ...., et drøm-me-rigt Blund..................
ritenuto.
a tempo.
dim.
f
Efter 1ste og 2det Vers.
Efter 3die Vers.
1. ....
2. .... (Chr. Richard.)
3. ....
rall.
rall.
p
p
8.....

EN SANGER.

Un poco agitato.

p

1. En San_ger er som Fugl paa Kvist,
2. De fly_ve let i Ver_den hen,
3. De bed_ste To_ner fra mit Bryst

p

1. der vip_per u_den Ro og Rist, og al_tid sav_ner No_get, og
2. men Ver_den al_drig a_ner den u_si_ge_li_ge Jam_mer, u_
3. var aldrig Blomst af Liv og Lyst, men spi_red frem af Smer_te, men

p sf sf sf

p

1. al_tid sav_ner No_get; bag Ord han døl_ger ei sit
2. si_ge_li_ge Jam_mer, der tidt er Mo_der til hans
3. spi_red frem af Smer_te; dem Suk_ket gav den let_te

p p

p — p rall.

1. Savn.........., han næv_ner ei sin Fryd ved Navn.........., men To_ner_ne er Sproget,

2. Sang.......... og huusvant har sin stil_le Gang......... ind i hans Hjerte_kammer,

3. Dands........., de hav_de de_res Far_ve_glands....... fra Blodet i mit Hjerte,

mf — p — mf — p rall.

a tempo. f dim. e rall. 1. 2.

1. men To_ _ner_ne er Spro_ _ _get.

2. ind i hans Hjer_te kam_ _ _mer.

3. fra Blo_ _det i mit Hjer_ _ _ _ _ _

a tempo. f rall. p a tempo.

3.

te.

(Chr. Winther.)

a tempo. f p pp

Sang af „Kjøbmanden i Venedig.“

Con passione.

Sig hvor, sig hvor fø - des El - skovs

Lyst..............? Sig hvor fø - des El - skovs Lyst....? I vort

Ho - ved, i vort Bryst....? Hvor er den fo - stret trygt og

tyst..................?

dim.

El - - skov er i Øj - et fød, El - skov

rit. il tempo.

p accel. cresc.

er i Øj - et fød......, med Blik - ke fo - stret, og sin

p accel. cresc.

dim. e rall. più lento. rall. al fine.

Død faaer den paa sin Am - mes Skjød............ Saa jor - des den med

più lento. rall. al fine.

pp morendo.

Klokkeklang: Ding Dang, Ding Dang Ding Dang, Ding Dang, Ding! Dang!

(Oversat af E. Lembcke.)

KONGESØNNENS ROMANCE AF „TORNEROSE“.

Moderato con anima.

Saa langt jeg kan

min-des, drøm - te jeg om dig, al - le min Barndoms Tan-ker fløj

al-tid sam-me Vej. Brag-te jeg hjem et Blom-ster af sjel - dent Far-ve-

cresc. *rit.*

spil, og sprugte jeg min Mo - der: Er vel no-get Skjøn-ne - re

cresc. *rit.*

a tempo *dolce*

til? da sva-red hun- det Svar gik mig al-drig af Min -

pp *p dolce*

de: In-gen u-den hen-de, den dej - li-ge, dej - li-ge

espress.

Tor - - ne-ro - - - - se, den dej-li-ge Tor-ne-

Piu mosso.

ro - - - - se!

pp *f*

p

Saa tidt jeg i Dyst-løb Sværd og Landse svang,

dim. *p*

og Smil og Haand-klap hil-ste mig fra Skrankens Sil-kehang,

vivo

da ly-sted mig at le-ve, skjøndt kjæk jeg tur-de dø og jeg sprug-te min

p cresc.

p cresc.

Tempo I.

p

Fa - der: Har Vælsk - land skjøn-ne - re Mø? Da

pp

svared han det Svar gik mig al-drig af Min - de: Ingen uden

p espress.

dolcissimo

hen-de, den dej - li-ge, dej - li-ge Tor - - ne-ro -

dolcissimo

se, den dej-li-ge Tor - ne - ro - - - se!

pp

TIL LUNA.

Andantino espressivo.

p

1. Mens din Fod, den ze_phyr_let_te maa_ler Him_mel_
2. Södt min Sjæl dit Tryl_le_ri for_nem_mer, gam_le

p

ba_nen i den tau_se Nat, fal_de di_ne Öj_nes kla_re
Dröm_me vaag_ne i mit Bryst, To_ner smel_ten_de lig Min_dets

Straa_ler, me_lan_kol_ske gjen_nem Busk og Krat.
Stem_mer, su_se hen i Ve_sten_vin_dens Röst.

f dim.

p cresc.

p

Zit_tren_
Og som

dim.

p

de med Luf - ten Bla - det bæ - ver, Skyg - gen dybt i Sko - ven stil - le
du, hvis læng - sels - ful - de Blik - ke sö - ger El - ske - ren, som tabt du

staaer, Taa - gers Dron - ning hen - ad En - gen svæ - ver med det
har: spei - der rundt mit Öj - e, fin - der ik - ke, hvad mig

hvi - de Slör om si - ne Haar.
her i Ver - den kjæ - rest var.

(Paludan-Möller.)

SANG af „DRÖM og DAAD.

Allegro grazioso.

Claudio.

1. En Fisk jeg fan - ged paa min Krog, da
gik i Sko - ven, sang og lo, en
Jom - fru sad med bit - tert Nag og

p leggiero

kla - ged den sin Harm: „Hvor - for er Man - den vel saa klog, og jeg paa Klögt saa
Ug - le sad paa Luur: „Hvor - for er al - tid Du saa fro, og jeg saa mörk og
tal - te Smertens - ord: „Hvor - for er Kvin - den vel saa svag, og Mandens Magt saa

crescendo

f

arm?“ Min lil - le Fisk, jeg gav til Svar, hvi
suur?“ Du drik - ker Blod, mit Svar da löd, den
stor?“ Jeg sva - red da: af Dru - ens Blod, skjön

p

drik - ker Du ba - re Vand? See, Men - ne - sket har i
Drik er jo tyk og tung, men Vi - nen, jeg nöd, var
Jom - fru, Du nip - ped jo kun, men Man - den for - stod, at

f

Vi - nen klar en Drik, der gi - ver For - stand!
let og söd, den holdt mig mun - ter og ung.
Kraft og Mod först naaes paa Bæ - ge - rets Bund. (C. Hostrup.)

2. Jeg
3. Skjön

MARGRETES VUGGESANG

af

„Kongs - Emnerne."

Andantino tranquillo.

Margrete.

p

1. Nu løf - tes Laft og Lof - te til Stjer - ne-hvæl-ven
er en Sti - ge stil - let fra Jord til Him-len
Eng - le smaa, de vaa - ge for Vug - ge-bar-nets

pp

Ped.

1. blaa; nu fly - ver lil - le Haa - kon med Drøm - me-vin - ger
2. op; nu sti - ger lil - le Haa - kon med Eng - le-ne til-
3. Fred; Gud sign' Dig, lil - le Haa - kon, Din Mo - der vaa - ger

cresc.

pp

1. 2. | 3.

1. paa……………
2. top……………
3. med……………

2. Der
3. Guds

H. Ibsen.

pp

SANG

af en Festcantate for J. P. E. Hartmann.

Allegretto.

1. Stu_den - ten sang saa ungdomsglad, det
2. Men sang han og_saa Dagen lang, saa
3. Da sal - ved Du med Kunstneraand den
4. Da blev Stu_den_ter_san_gen til, da
5. Og vi - ed hvert Stu_den_ter_lag, og

f p

cresc. f p

1. bed_ste som han kun - de; thi Sang og Ungdom føl_ges ad, og Hvem vil lægge No_de_blad for
2. gjer_ne som vor Gran - de: det var dog ei Stu - den_tersang, og Har_mo_ni_ens Fiirspandsvang sig
3. spredte San_ger_klyn - ge, og led - te os med Ven - nehaand og lø - ste for vort Tun_gebaand og
4. flokked sig dens To - ner; og svang sig saa med Kraft og Ild om_kap med Løvets Klokke_spil høit
5. løf_ted al vor Ta - le, og fløi med ra_ske Vin - geslag mod Nor_dens ly_se For_aarsdag med

cresc. f p

cresc. f

1. Fug_le_ne i Lun - de!
2. sjel_den o_ver Lan - de.
3. lær_te os at syn - ge!
4. mod de grønne Kro - ner.
5. Varsel som en Sva - le. (Chr. Richardt.)

cresc. f f

SANG AF

„DEN TREDIE."

Andantino.

V. 1. Fa - der si - ger: sy du skal og sømme;
V. 2. Mo - der si - ger: dannet skal du væ - re;
V. 3. Fa - der vil mig ei en Ti - me skjænke,
V. 4. Mo - ders Ord saa mangengang mig smerte:

p dol. *molto sostenuto.*

1. stræb og stræb det Bedste, som du kan! — Skal jeg sye, hvornaar skal jeg da drømme;
2. brin - ger mig af Bø - ger fast en Skok; — o, hvad kan de Bø - ger mig vel læ - re,
3. o - ver - alt han Travlhed sku - e vil; — jeg saa travlt, saa travlt har med at tæn - ke;
4. sid dog stil - le, el - lers bli'er jeg vred; — sid - de stil - le, naar man har et Hjer - te,

cresc.

1. lil - le Fa'er, nei det gaaer al - drig an.
2. her i Hjer - tet har jeg Tan - ker nok.
3. Dag og Nat kan ei for - slaae der - til.
4. o, det er en reen U - mu - lig - hed.

dim. *p* *pp*

